

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.108/2025/7. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;
felperes2 (cím1) II. rendű;
felperes3 (cím1) III. rendű;
felperes4 (cím2 IV. rendű;
felperes5 (cím2 V. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Varga Endre Tibor ügyvéd (cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Korchmáros S. Gábor ügyvéd (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 133. sorszám alatt

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

10.P.20.580/2020/132. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kijavítja azzal, hogy az I. rendű felperesnek fizetendő 50.771.639 forint helyesen 48.935.189 (negyvennyolcmillió-kilencszázharmincötezer-egyszáznyolcvankilenc) forint.

Az így kijavított ítéletet – fellebbezett részében – részben megváltoztatja, és

az I. rendű felperesnek fizetendő 48.935.189 forintot 36.024.544 (harminchatmillió-huszonnégyezer-ötszáznegyvennégy) forintra, és ennek 2022. május 31. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatára;

a II. rendű felperesnek fizetendő 1.425.000 forintot 997.500 (kilencszázkilencvenhétézer-ötszáz) forintra, és ennek 2019. június 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatára;

a III. rendű felperesnek fizetendő 775.000 forintot 542.500 (ötszáznegyvenkettőezer-ötszáz) forintra, és ennek 2019. június 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatára leszállítja.

Az alperes által a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak fizetendő elsőfokú perköltség összegét 2.504.000 (kettőmillió-ötszáznegyezer) forintra, az államnak fizetendő előlegezett költség összegét 840.846 (nyolcszáznegyvenezer-nyolcszáznegyvenhat) forintra, az államnak fizetendő kereseti eljárási illeték összegét 1.125.000 (egymillió-egyszázhuszonötezer) forintra leszállítja azzal, hogy ezt meghaladóan az állam által előlegezett költség és a feljegyzett kereseti eljárási illeték az állam terhén marad.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a késedelmi kamat a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, míg az I. rendű felperesnek fizetendő 154.000 forint tekintetében a kamatfizetés kezdő időpontja 2022. február 1. napja.

Kötelezi az alperest, hogy hogy fizessen meg az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 1.038.000 (egymillió-harmincnyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] 2018. október 31. napján egyéb érdekelt1 az általa vezetett rendszám1 forgalmi rendszámú személygépkocsival a 67-es számú úton helység1 felől helység felé közlekedve letért a jobb oldali útpadkára, a szalagkorlátnak ütközött, majd a gépkocsi a több méter mély csapadékvíz elvezető árokba zuhant. Az I-III. rendű felperesek (egyéb érdekelt1 házastársa és gyermekei) a gépjármű utasai voltak, a hátsó ülésen utazó I. és II. rendű felperesek a biztonsági övet nem használták.
- [2] Az I. rendű felperes légcső szakadás, légmell, orrcsont és bordatörések mellett a háti II. csigolya elülső-jobb oldali peremének, valamint a háti III. csigolya elülső-bal oldali peremének törését, ennek megfelelő magasságban a gerincvelő zúzódását és lágyulását szenvedte el. Nála a mellek vonalától lefelé teljes érzéskiesés, az alsó végtagok teljes bénulása alakult ki. A II. rendű felperes hámsérülést, a felső ajak repesztett sérülését, mellkaszúzódást szenvedett. Az I. rendű felperes mozgáskorlátozottsága az egész család életvitelére kihat, az I. rendű felperes szülei, a IV. és V. rendű felperesek nyújtanak számukra segítséget.
- [3] A felperesek keresetükben kártérítés és sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest, a balesetet okozó egyéb érdekelt1 felelősségbiztosítóját.
- [4] Az I-III. rendű felperesek kártérítés iránti követelésének jogalapjáról a bíróság rész-közbenső ítélettel döntött (Kaposvári Törvényszék 25.P.20.580/2020/57. szám, Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.066/2022/9. szám). Ennek értelmében az I. rendű felperest a 2018. október 31. napján bekövetkezett baleset folytán ért kárért és az I. rendű felperes 2018. október 31. napján bekövetkezett balesetéből származó egészségkárosodásával összefüggésben a II. és III. rendű felpereseket ért kárért az alperes a kár 70%-os mértékéig tartozik helytállni, míg a II. rendű

felperest az I. rendű felperes egészségkárosodásától függetlenül ért kárért az alperest teljes helytállási kötelezettség terheli.

- [5] A felperesek sérelemdíj iránti követeléséről a bíróság részítélettel határozott (Kaposvári Törvényszék 25.P.20.580/2020/63. szám, Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.036/2023/5. szám). E szerint az alperes az I. rendű felperes részére 35.000.000 forint, a II. és III. rendű felperesek részére személyenként 5.000.000 forint, míg a IV. és V. rendű felperesek részére személyenként 2.000.000 forint, valamint ezen összegek 2018. november 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére köteles.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével – egyéb, a fellebbezéssel nem érintett folyamatos és lejárt kártérítési járadék mellett – kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 50.771.639 forintot, ezen összeg 2022. május 31. napjától a kifizetés napjáig számított, a Ptk. 6:519.§ (1) bekezdése szerinti kamatát; a II. rendű felperesnek kieső anyagi gondoskodás miatti járadékként 2018. november 1. napjától 2023. augusztus 15. napjáig 1.425.000 forintot, ezen összegnek 2019. június 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:519.§ (1) bekezdése szerinti kamatát; a III. rendű felperesnek kieső anyagi gondoskodás miatt lejárt járadék címén 2018. november 1. napjától 2021. május 1. napjáig 775.000 forintot, ezen összegnek 2019. június 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:519.§ (1) bekezdése szerinti kamatát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 2.249.948 forint + Áfa perköltséget, 50.000 forintot készkiadás címén, 1.500.000 forint feljegyzett kereseti eljárási illetéket, valamint 1.121.129 forint állam által előlegezett költséget.
- [7] Határozatának indokolásában az orvosszakértői vélemény és a neurológus, valamint orvosi rehabilitációs szakorvos szakértői véleménye alapján megállapította, hogy a kerekesszéket használó I. rendű felperes tömegközlekedést nem tud igénybe venni, azonban folyamatosan vizsgálatokon, kontrollokon kell megjelennie, gyermekeivel, hozzátartozóival szabadidős programokon kíván részt venni, emellett a napi 4 órás munkavégzés miatt is közlekedésre kényszerül. Külső segítség nélkül élete közvetlen környezetére korlátozódna, ezt a korlátozottságot enyhítené, szabadságát részben visszaadná egy megfelelő személygépkocsi. A gépjármű alapvető feltétele, hogy klimatizált és tágas személygépkocsi legyen, amelyben az I. rendű felperes segédeszközei és csomagjai is elférnek, emellett a gépjárműben családtagjaival együtt tudjon utazni. Tolóajtós gépjárműre van szüksége, mivel beszállásához elengedhetetlen a később beépítendő elektromos rámpa, melynek segítségével önállóan be- illetve ki tud szállni. A gépjármű kiválasztásánál szempont, hogy magas műszaki megbízhatóságú legyen, mert meghibásodás esetén az I. rendű felperes magatehetetlenné válna, továbbá szükséges, hogy automata váltóval rendelkezzen, miután ez alkalmas leginkább arra, hogy viszonylag kis ráfordítással mozgáskorlátozott személy önállóan vezethesse. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ezeknek a kritériumoknak leginkább az I. rendű felperes által igényelt Volkswagen T6 Multivan High. 2.0 TDI SCR BMT DSG típusú gépjármű felel meg, amelynek listaára a kereseti kérelem benyújtásakor 24.506.300 forint volt.
- [8] Az orvosszakértői vélemény és a rehabilitációs környezettervező szakmérnök szakvéleménye alapján indokoltnak tartotta akadálymentesített garázs építését, amelynek költségét a csatolt árajánlat alapján 12.381.250 forintban fogadta el.
- [9] A jogerős rész-közbenső ítéletben foglalt kármegosztási aránynak megfelelően mindkét fenti költség 70%-ának megfizetésére kötelezte az alperest a Ptk. 6:518.§-a és 6:535.§ (1) bekezdése alapján.
- [10] A II-III. rendű felperesek által igényelt havi 25.000 forint kieső anyagi gondoskodás miatti járadékgigény kapcsán nem fogadta el az alperesnek azt az álláspontját, hogy az anyagi gondoskodás elvesztése a sérelemdíjban kompenzálendő. Úgy ítélte meg, hogy az I. rendű

felperes maradandó egészségkárosodása miatt kieső anyai gondoskodás egy olyan vagyoni kárelem, amely a baleset óta rendszeresen felmerül a II. és III. rendű felperesek életében. Az I. rendű felperes ugyanis csak igen korlátozottan tudja az anyai feladatokat ellátni, az iskolába nem tud bejutni, sporteseményekre, fellépésekre nem tudja elkísérni a gyermekeket. A II-III. rendű felperesek esetében a baleset óta hiányként jelentkező anyai gondoskodás, a kieső közös tevékenység mint kár kiküszöbölésére a gyermekek 16 éves koráig havi 25.000 forint járadék megítélését tartotta szükségesnek.

- [11] Az alperes kérte a másodfokú bíróságtól az elsőfokú bíróság ítéletének kijavítását olyan módon, hogy az I. rendű felperes részére fizetendő 50.771.639 forint kártérítés helyesen 48.935.259 (ténylegesen 48.935.189) forint, majd a kijavított ítélet részbeni megváltoztatásával fellebbezésében kérte az e címen történt marasztalását 25.821.289 forinttal (23.113.970 forint összegre) leszállítani, míg a II-III. rendű felperesek részére kieső anyai gondoskodás címén fizetendő járadék tekintetében a jogerős rész-közbenső ítéletben foglalt kármegosztás arányában kérte az öt terhelő marasztalási összeg leszállítását. Fellebbezése az I. rendű felperes tekintetében az akadálymentesített garázs építése címén megítélt összeget, illetve az új személygépkocsi beszerzésének költségét érintette. Álláspontja szerint az I. rendű felperes egyik tétel vonatkozásában sem tett eleget a reá háruló bizonyítási kötelezettségnek, így sérült a Pp. 265.§ (1) bekezdése és a 279.§ (1) bekezdése, emellett az elsőfokú bíróság a káronszerzés tilalmára sem volt figyelemmel. Az akadálymentesített garázs szükségessége csupán azért merült fel, mert ha a garázsban benn áll a gépkocsi, akkor kerekesszékkal nem lehet bejutni. A teljes kártérítés elvéből azonban nem vezethető le, hogy a károsult nem kizárólagos tulajdonát képező lakóhelyén korábban nem volt melléképület, melléképület együttest kellene létesíteni, amikor az azok céljait szolgáló épületek már állnak. A személygépkocsi kapcsán az orvosszakértői vélemény kizárólag általános megállapításokat tartalmaz. Az automata váltót csak arra az esetre tartotta szükségesnek, ha az I. rendű felperes a későbbiekben az adott gépjármű vezetését tervezi, az I. rendű felperes személyes előadásából viszont arra lehet következtetni, hogy ő maga a gépjárművet nem kívánja vezetni, mert évtizedekkel ezelőtt szerzett ugyan jogosítványt, de korábban soha nem vezetett. A II. és III. rendű felperesek részére fizetendő kieső anyagi gondoskodás miatti járadék tekintetében kizárólag a kármegosztás elmulasztását sérelmezte.
- [12] Az I-III. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, az elsőfokú bíróság ítéletének kijavítását nem ellenezték. Álláspontjuk szerint nem helytálló az igények bizonyítatlanságára vonatkozó érvelés, ugyanis a személygépkocsira és a garázs építésére vonatkozó árajánlat mellett orvosszakértői és rehabilitációs szakértői vélemény is a peranyag részét képezi. Ezek alapján bizonyított, hogy az I. rendű állapota a tömegközlekedés igénybevételét nem teszi lehetővé, az árajánlatban szereplő személygépkocsi az I. rendű felperes károkozással összefüggő speciális szükségletei miatt indokolt választás, mely alkalmas arra, hogy az elvesztett mobilizációt valamelyes pótolja. A szakértői vélemények alátámasztják azt is, hogy a gépjármű tárolása és az abba való bejutás akadálymentes garázst igényel. A garázs nem csak az autót hivatott tárolni és védeni, hanem a károsultat is azzal, hogy védett helyen tud beülni és kiszállni. Hangsúlyozta, hogy a kártérítési jogban a káronszerzés tilalma nem írhatja felül a teljes kártérítés és a reparáció elvét. Ha egy kiadás a rokkantsággal összefüggő szükséglet kielégítéséhez elengedhetetlen, az nem minősül káronszerzésnek, a garázs és a személygépkocsi nem jobb anyagi helyzetet biztosító vagyoni előny, hanem az I. rendű felperes önálló életvitelének záloga.
- [13] A fellebbezés részben alapos.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 353.§-a alapján annyiban kijavította, hogy az I. rendű felperesnek fizetendő 50.771.639 forint helyesen 48.935.189 forint. A

kijavított ítélet Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálatára során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi következtetéseket vont le.

- [15] A Ptk. 6:522.§ (1)-(2) bekezdése szerint a károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni, ennek körében a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést, az elmaradt vagyoni előnyt, és a károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségeket. A (3) bekezdés értelmében a kártérítést csökkenteni kell a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyével, kivéve, ha ez az eset körülményeire tekintettel nem indokolt.
- [16] A teljes kártérítés elvének érvényre juttatása során a költségek megítélésével kapcsolatos bírói gyakorlatban alapvetően objektív kritériumok (észszerűség, célszerűség, indokoltság, arányosság) érvényesülnek (BH2022.296). Ahogy arra a Kúria több határozatában is rámutatott (Pfv.III.20.032/2017/4. szám, Pfv.20.955/2019/8. szám, Pfv.20.099/2020/11. szám) a károsultnak az általa viselendő kárkövetkezmények minél magasabb színvonalon és minél rövidebb időn belüli csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez fűződő érdeke, valamint a károkozónak az ezzel felmerülő költségek minimalizálásához fűződő érdeke között az észszerű egyensúly figyelembevételével lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy mi a költségeknek az a szintje, amely még a megtérítendő károk körébe sorolható. A Ptk. 1:3-4.§-aiban foglalt alapelvek mindkét féltől jóhiszemű, tisztességes eljárást és az elvárható magatartás tanúsítását követelik meg. Egyikük sem köteles saját érdekei figyelmen kívül hagyására a másik érdekeinek érvényesülése végett, de nem is törekedhet saját érdekei érvényesülésének maximalizálására a szemben álló fél érdekeinek teljes figyelmen kívül hagyásával. A másodfokú bíróság mindezen szempontok értékelésével – felülbírálati jogkörének a Pp. 370.§ (1) bekezdése szerinti korlátai között – az egyes vitatott vagyoni kártételek kapcsán az alábbi megállapításokat tette.
- [17] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelmű, hogy a közlekedési balesetre visszavezethetően az I. rendű felperes mozgásában súlyosan korlátozottá vált, kerekesszékre kényszerült. A rehabilitációs környezettervező szakmérnök szakértő szakvéleménye szerint a meglévő garázs mérete miatt akadálymentesen nem használható, a rehabilitációs eszközök elhelyezésére nincs mód. Az I. rendű felperes jelenleg csak az udvaron tud beszállni a gépjárműbe, illetve abból kiszállni, amely rossz időjárási körülmények között nem biztonságos. A melléképület akadálymentesítésre átalakítással sem alkalmas, mert állapota nagyon romos, és a szükséges átépítést szerkezete sem teszi lehetővé. Az I. rendű felperes ezért a teljes kártérítés részeként a garázs elbontásával és a megváltozott igényeknek megfelelő újjáépítésével kapcsolatos költséget megalapozottan igényelte, az elsőfokú bíróság a Pp. 265.§ (1) bekezdésének és 279.§ (1) bekezdésének megsértése nélkül, az érdekek helyes összemérésével megalapozottan döntött akkor, amikor a hátrányok kiküszöbölésére alkalmas nagyméretű garázs kialakításának igazolt perindításkori költségét figyelembe vette a kártérítés összegének meghatározásánál. Az alperes fellebbezésében a költségvetés alapját képező egyes anyagár és munkadíj tételek szükségtelenségére vagy eltúlzott mértékére nem hivatkozott, a káronszerzés tilalmának figyelmen kívül hagyását azonban megalapozottan kifogásolta.
- [18] A családi házas ingatlan forgalmi értékében, használhatóságában jelentős és tartós emelkedést eredményez a felperesi családi házhoz tartozó, az építészeti-műszaki dokumentáció szerint (keresetlevél F/14. számú melléklet) különböző méretű bontott téglából emelt, több helyen jelentősen megrepedt falazatú romos garázs helyett a 36,7 m²-es, korszerű technológiával és építőanyagokkal felépített új garázsingatlan. A másodfokú bíróság ezért – a kártérítési gyakorlatot is szem előtt tartva – az alperest csak a költségvetésben részletezett és összesített költség 50%-ának figyelembevételével kötelezte a 30-70%-os kármegosztás mellett (12.381.255 forint / 2 = 6.190.627 forint x 70%=) 4.333.440 forint megfizetésére. Ez az arányosítás a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben nem mellőzhető, ugyanis az

a károsult oldalán jelentős káronszerzéshez vezetne, aminek figyelmen kívül hagyása nem volt indokolt.

- [19] Az új gépjármű beszerzési költségét érintő alperesi fellebbezést ugyancsak részben találta alaposnak a másodfokú bíróság. A perben lefolytatott orvosszakértői bizonyítás alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I. rendű felperes és családja meglévő kompakt méretű személygépkocsija – amelybe kerekesszék beemelő szerkezet nem építhető be – átalakítással sem tehető alkalmassá arra, hogy az I. rendű felperes számára megfelelő, akár általa is vezethető legyen, és ezáltal az I. rendű felperes önálló közlekedésének lehetőségét megteremtse. Az I. rendű felperes keresetében automata váltós, magas műszaki megbízhatóságú, és éppen ezért új személygépkocsira tartott igényt, amelynek beszerzési árát 24.506.300 forintban jelölte meg, és ártáblázattal igazolta. Az alperes ellenkérelmében – a káronszerzés mellett – utalt a fenti jellemzőkkel bíró jármű ellenértékének bizonyítatlanságára is, de védekezésében a meglévő családi gépkocsira figyelemmel a személygépkocsi vásárlásának szükségességét vitatta, erre hivatkozással kérte teljesen elutasítani az új jármű költségének megtérítése iránti kereseti kérelmet.
- [20] Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes érdeke mindenképpen egy új, automata váltóval rendelkező személygépkocsi beszerzése, mert használt személygépkocsinál – annak életkorából, futásteljesítményéből következően – nagyobb a meghibásodás lehetősége, mely esetben az I. rendű felperes egészségi állapotából kifolyólag szükséges vizsgálatokra, kezelésekre szállítása, illetve a munkába történő közlekedése ellehetetlenülne, vagy jelentősen elnehezülne, a közúti közlekedés során bekövetkező műszaki probléma pedig számára rendkívül nehezen megoldható helyzetet eredményezne. Manuális váltóval szerelt gépjármű vezetésére pedig az I. rendű felperes átalakítással sem lenne képes. Azt az alperesi védekezést, hogy a vezetői engedéllyel rendelkező I. rendű felperes a beszerzendő jármű vezetését nem is tervezi, mert a baleset előtt gyakorlatilag nem vezetett, a másodfokú bíróság azért nem vette figyelembe, mert míg a perbeli balesetig az I. rendű felperes szabadon választhatta meg a közlekedés, utazás módját és eszközét, addig a baleset következtében kialakult súlyos egészségkárosodása miatt az önálló közlekedés lehetőségét – amellyel nyilatkozata szerint élni kíván, és amelynek megvalósíthatóságát az orvosszakértői vélemény is igazolta – csak egy arra alkalmas, tehát automata váltós személygépkocsi biztosíthatja.
- [21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen, a Pp. 265.§ (1) bekezdésének és 279.§ (1) bekezdésének megsértése nélkül járt el, amikor a felperesi család rendelkezésére álló alsóközéposztályú gépjárműhöz képest a hátrányok kiküszöbölésére sokkal alkalmasabb, nagyméretű, egyterű kategóriába sorolható, automata váltós gépjármű I. rendű felperes által igazolt perindításkori értéke alapján határozta meg a kártérítés összegét.
- [22] Nem vitás ugyanakkor, hogy az új személygépkocsi valamennyi családtag érdekét szolgálja, emellett a jelenlegi, több mint tíz éves gépjármű mellett egy új, megbízható, magas komfortfokozatú, többfunkciós gépjármű kerül az I. rendű felperes tulajdonába és családja használatába. Mindezek mellett a jelen ügyben további értékelendő körülmény, hogy az I. rendű felperes nem a meglévő személygépkocsi másik gépjárműre cserélésének, hanem annak megtartása mellett egy további személygépjármű megvásárlásának költségét érvényesítette, amely mindenképpen indokolja a kártérítési összeg csökkentését a károkozásból származó vagyoni előnnyel. Ezért – hasonlóan a garázs átépítésének költségéhez – a kárrendezési joggyakorlatnak megfelelően a több célú használatra alkalmas gépjármű beszerzésére figyelembe venni kért költséget is olyan módon számolta el a másodfokú bíróság, hogy az alperest az új személygépkocsi beszerzési ára 50%-ának figyelembevételével kötelezte a 30-70%-os kármegosztás mellett ($24.506.300 \text{ forint} / 2 = 12.253.150 \text{ forint} \times 70\%$) 8.577.205 forint megfizetésére, mellyel a fellebbezésében hivatkozott káronszerzés elkerülhető.

- [23] Az alperes fellebbezésében már nem vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a II-III. rendű felperesek számára vagyoni kártérítéssel kompenzálандó hátrányt okozott az I. rendű alperes egészségkárosodása következtében, a balesettel okozati összefüggésben elveszett anyai gondoskodás. Fellebbezésében csupán azt kifogásolta, hogy összegének meghatározásakor az elsőfokú bíróság elmulasztotta a kármegosztás alkalmazását, így a Pp. 370.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság csak ebben a körben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [24] A jogerős közbenső ítélet szerint az I. rendű felperes 2018. október 31. napján bekövetkezett balesetéből származó egészségkárosodásával összefüggésben a II. és III. rendű felpereseket ért kárért az alperes a kár 70%-os mértékéig tartozik helytállni. E megállapítástól a jogerős közbenső ítélethez fűződő anyagi jogerőhatás miatt a bíróság utóbb nem térhet el, ezért a másodfokú bíróság a II. rendű felperesnek e címen járó kártérítési összeget 997.500 forintban, a III. rendű felperesnek járó kártérítési összeget pedig 542.500 forintban határozta meg.
- [25] Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét – fellebbezett részében – a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az I. rendű felperesnek fizetendő 48.935.189 forint összeget 36.024.544 forintra, a II. rendű felperesnek fizetendő 1.425.000 forint összeget 997.500 forintra, a III. rendű felperesnek fizetendő 775.000 forint összeget 542.500 forintra, és ezeknek az összegeknek az elsőfokú ítéletben meghatározott kezdőidőpontoktól a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatára leszállította azzal, hogy a késedelmi kamat a Ptk. 6:48.§-a szerint a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű [az elsőfokú bíróság által a rendelkező részben megjelölt Ptk. 6:519.§ a felelősség általános szabályát tartalmazza]. Az alperest az I. rendű felperes javára terhelő 154.000 forint tekintetében az elsőfokú ítélet a kamatfizetés kezdőidőpontját nem határozza meg, a hiányosságot a másodfokú bíróság pótolta.
- [26] A másodfokú bíróság döntésével a vagyoni károk tekintetében az alperesi marasztalás 72.106.273 forint összegről 56.741.678 forintra csökkent (36.024.544 forint + 16.115.694 forint + $236.995 \times 12 = 2.843.940$ forint + 154.000 forint + $1.750 \times 12 = 21.000$ forint + 42.500 forint + 997.500 forint + 542.500 forint), az elsőfokú bíróság által alkalmazott, és a másodfokú döntésre figyelemmel is irányadó Pp. 83.§ (3) bekezdése alapján így az alperest terhelő elsőfokú perköltség összege 1.932.250 forint + Áfa + 50.000 forint készkiadás [a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3.§ (2) bekezdés b) pont és 4/A.§]. A marasztalás leszállítására figyelemmel, annak arányában kellett az alperest terhelő feljegyzett kereseti eljárási illeték és állam által előlegezett költség összegét is leszállítani.
- [27] A fellebbezési perérték 26.481.289 forint, a fellebbezés 13.570.645 forint erejéig sikeres (8.577.205 forint + 4.333.440 forint + 427.500 forint + 232.500 forint), és közel azonos részében sikertelen. Mindkét fél az R. szerint a pertárgy értéke alapján számított fel perköltséget, ezért a Pp. 83.§ (2) bekezdés második fordulata alapján egyik fél sem köteles másodfokú perköltség megtérítésére.
- [28] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket pervesztességéhez (49%) igazodó részében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról. Az ezen felüli feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a felperesek személyes költségmentessége folytán a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

- [29] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján – az ott írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2026. február 27.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró